

Pătrăscanu

LUCRETIU PĂTRĂSCANU

40002 Anexa 9

DIFERITE MATERIALE PRIVIND
ÎNVINUIRILE ADUSE LUI PĂTRĂSCANU L.

= 53 file

INFORMARE

Subsemnatul Vînătoru Victor, membru de partid din anul 1945, Maior în rezervă M.A.I., în prezent economist la Fabrica de Produse Zaharoase "București", dau prezenta informare:

Expunînd verbal Tovarășului Răduică despre o serie de cazuri privind persoana Tov.General Tănase Evghenie precum și a altor șefi ce i-am avut în M.A.I., dau prezenta informare în continuarea celorlalte două informări în care m-am referit la cazul Pătrășcanu și grupul deviatorilor de dreapta.-

În decursul celor 15 ani cît am lucrat în cadrul organelor Securității Statului, am avut deaface într'o serie de cazuri cu situații cînd a trebuit în credința de a servi realmente interesele Partidului și respectiv ale regimului nostru, să opun prin activitatea mea propuneri contrare opiniilor unor foști șefi ai mei, situații care deși au constituit motivul real nescris și nevorbit al îndepărtării mele din M.A.I., ele constituie totuși pentru mine o satisfacție morală că mi-am făcut datoria în mod cîstit față de Partid, iar pe de altă parte le aduc la cunoștința Partidului lăsînd să treacă un timp dela măsura luată asupra mea pentru ca informarea mea să nu aibă vre'o legătură cu această măsură, ci pur și simplu de a servi Partidul într'o eventuală analiză ce se va face cu organele Securității Statului pentru îmbunătățirea activității acestora, folosindu-se și exemplele pe care le voi descrie sumar în prezenta informare.-

Încep cu persoana Tov.General Tănase Evghenie pe deoparte pentru faptul că este unul dintre principalii oameni cu funcții de răspundere din cadrul organelor Securității Statului care a grevat prin opiniile sale la încălcarea legalității socialiste, prin nenumărate cazuri care nu serveau nici pe departe interesele regimului nostru, ci interese carieriste, iar pe de altă parte, pentru aceea că prin prezența sa la discuția ce am avut-o la C.C.al P.C.R.despre cazul.Pătrășcanu, cu care prilej căuta să-mi dea mie lecții de obiectivitate cînd tocmai dînsul nu se bucură de autoritate morală în acest sens față de mine, mi-am dat seama că nu este cunoscut ca atare.

Trebuie să menționez dela început că Tov.General Tănase Evghenie în perioada cît a deținut funcția de Ministru Adjunct și coordona printre alte sectoare și pe cel unde lucram eu, era situat pe o poziție justă din punctul de vedere al obiectivității cu care trata cazurile ce i se raportau.-

După numirea dînsului însă într'o funcție inferioară celei avute, respectiv aceea de Șef al Dir.1Va și-a schimbat complet atitudinea.-

Astfel, la un moment dat am fost însărcinat cu analiza unui caz de presupus sabotaj în construcția uzinei de anvelope "Danubiana" în vederea avizului pe care Dir.de Anchete trebuia să-l dea pentru arestarea arhitectului Rusu ce era învinuit de acest așa zis sabotaj.

Cazul era prezentat în esență ca fiind vorba despre o construcție ce s-ar fi dărîmat imediat după intrarea în funcțiune a uzinei.-

Din verificările făcute de mine, am constatat că în realitate nu aveam deaface cu un caz de sabotaj, ci cu faptul că arhitectul Rusu constituia obiectul unor informări eronate care se axau pe fap-

tul că acesta fusese legionar, fapt de care s-a uzat și în alte cazuri ce le voi reda mai jos, pentru a constitui suport de susținere a unor acuzații și a pune în umbră faptul că în realitate era vorba de elemente care prin activitatea lor concretă și respectiv rezultatele remarcabile ale acestora, dovedeau competență profesională și pe de altă parte, atașament față de regimul nostru.-

Competența profesională și rezultatele acestora trezeau însă invidii ale celor din jurul lor care din interese meschine au găsit de cuviință că cel mai sigur mijloc de a-i înlătura pe cei în cauză din calea lor, este cel al informărilor eronate făcute către organele Securității Statului.-

Astfel, în cazul arhitectului Rusu care în realitate s-a bucurat de aprecierea chiar a Tov.Chivu Stoica, pe atunci Președinte al Cons. de Miniștri, pentru contribuția ce o aducea la construcțiile de pe litoral (în special Mamaia), iar acum de faptul că realizase o construcție îndrăzneată și totodată deosebită de cele obișnuite, respectiv Uzinele "Danubiana", devenise periculos pentru "colegii" care vroiau să parvină pe cadavrul acestuia la viitoarele lucrări.-

Cu prilejul analizei acestui caz, după verificările ce le făcusem și cu care prilej demonstrasem netemeinicia propunerii de arestare a arhitectului Rusu, am întâmpinat o rezistență nejustificată din punct de vedere al adevărului material, din partea Tov.General Tănase Evghenie și chiar a șefului meu direct respectiv Tov.Col.Butyka Fr. care își schimbaseră și dînsul atitudinea dela o vreme în privința obiectivității și căuta să accepte orice "baloane de săpun" pentru a scoate eventual în evidență față de conducerea Ministerului cazuri de "răsunet" fie în perioade cînd activitatea Direcției era slabă și deci să-și justifice existența "merituoasă", fie în perioada cînd spera ca și Tov.General Tănase Evghenie să fie numit în locul Tov.Aranici care fusese destituit din funcția de Secretar General.-

Ambii, în goana după succese ieftine, sperau fiecare la rîndul său la această perspectivă pînă la deziluzia neașteptată de nici unul dintre dîmșii, prin numirea în funcția respectivă a Tov.Dumitru.-

Cu privire la rezistența ce am întâmpinat-o în legătură cu cazul "sabotajului" dela Uzinele "Danubiana", arăt că văzînd atunci intenția vădită de a mi se băga pur și simplu pumnul în gură numai și numai să se ajungă la arestarea propusă, le-am solicitat ca cea mai eficace probă de justete a împotrivirii mele, să ne deplasăm la fața locului pentru a se convinge și dîmșii de inexistența celor ce figurau în hîrtii, situație de care refuzau să fiu crezut.-

Ambii neputînd avea motive plauzibile de a refuza o asemenea propunere care avea menirea să clarifice lucrurile într'o jumătate de oră pe teren în locul celor cîteva ore cît durase analiza contradictorie în birou, au mers cu mine și văzînd realitatea, au trebuit să-mi dea dreptate.-

Anii care s-au scurs de atunci, demonstrează încă odată în plus, că Uzinele "Danubiana" nu s-au dărîmat nici după intrarea lor în funcțiune cum se susținea, nici pînă la ora actuală.-

Acești doi tovarăși, au obținut însă aprobări din partea conducerii Ministerului pentru arestări în cazuri asemănătoare, folosind însă în verificări pe Tov.Lt.Col.Marin C-tin, al cărui ajutor eram eu și care din cauza incompetenței sale profesionale pe deoparte și a atitudinii de ploconire în fața opiniei șefilor pe de altă parte, cădea cu ușurință de acord la efectuarea arestărilor respective, indiferent de adevăr.-

Redau sumar cîteva exemple concrete în legătură cu asemenea arestări, astfel:

Tov.General Tănase Evghenie de acord cu Tov.Col.Butyka Fr., au obținut aprobarea conducerii Ministerului pentru arestarea unui inginer dela Uzinele 23 august și care era învinuit de sabotaj în legătură cu tratamentul termic al pieselor pentru tancurile T.34.-

Problema pornise dela sesizarea M.F.A. că rezistența pieselor respective era sub limita indicatorilor tehnici din licența sovie-

tică, fapt care a dus ca o parte din tancuri să fie scoase prematur din funcțiune.-

Lucrătorul operativ din Direcția condusă de Tov.General Tănase Evghenie care s-a ocupat de verificarea cazului, la care apoi s-a adăugat și șeful meu imediat superior Tov.Lt.Col.Marin C-tin. ce s-a ocupat de ancheta respectivă, nu au tratat cazul cu obiectivitate și competență profesională, lucru care de altfel le lipsea.-

După o îndelungată anchetă, am fost însărcinat eu cu continuarea acesteia, deoarece nu se ajunsese nici la concluzia de vinovăție, nici la cea inversă.-

După ce m-am documentat în special din punct de vedere tehnic, condiție de bază în analizarea fiecărui caz de sabotaj în parte, am trecut la verificări și documentări prin expertize făcute cu specialişti în mai multe locuri și prin edificare asupra situației pe teren.

Ca urmare, am putut ajunge la concluzia de nevinovăție a celui în cauză care de fapt deținea locul de frunte al inovatorilor din Uzinele 23 august, fapt nementionat în materialele ce au stat la baza arestării, reeșind că una dintre cauzele principale cu privire la cele ce se imputa acestuia, era aceea că se acceptase de conducerea uzinei față de forul tutelar, să se execute această producție cu totul specială fără a se crea condițiile de lucru la nivelul cerințelor tehnice. De exemplu, inconstanța debitului de gaz metan crea o neuniformitate a temperaturii în cuptoarele de tratament termic, fapt ce impunea folosirea unor metode primitive la o producție ce necesita condiții la nivelul tehnicii moderne.-

Cînd a fost însă vorba de răspundere pentru această situație, conducerea uzinei a găsit imediat un țap ispășitor și totodată terenul prielnic al tovarășilor ce s-au ocupat din partea organelor Securității Statului de acest caz, care l-au luat în brațe pe cel în cauză, bineînțeles cu cătușă la mîini.- Organele noastre puteau să ajungă dintr'un început la concluzia reală la care ajunsese eu în final, prevenindu-se astfel arestarea unui om nevinovat care fusese făcut inginer de regimul nostru și avea nenumărate merite profesionale ce a-r fi împiedicat pe oricine călăuzit de obiectivitate, să-l califice pe cel în cauză ca "saboteur".-

La propunerea mea, inginerul respectiv a fost pus în libertate.-

Desigur că acest caz a constituit un fel de pilulă amară care s-a adăugat la altele asemănătoare și respectiv un vot de blam profesional pentru cei care s-au ocupat și au obținut aprobarea arestării celui în cauză. Uitasem să menționez că pe parcursul acestei anchete după ce o preluasem eu și s-a văzut pe ce pistă merg, eram mereu "înțepat" de șefii menționați în prezenta informare, în sensul că a-ș da dovadă de desconsiderare a materialelor informative și că în loc să obțin confirmarea acestora prin ancheta asupra arestatului respectiv, a-ș umbla după "cai verzi pe pereți".- Finalul a dovedit cine umbla după așa ceva.-

În condițiuni absolut identice și de către aceleași persoane din cadrul organelor Securității Statului, s-a petrecut cazul cu grupul de arestați în frunte cu inginerul geolog Voicu, învinuiți de "sabotaj" în domeniul prospecțiunilor și explorărilor geologice.-

Aprobarea arestării acestui grup, a fost obținută tot de Tov.General Tănase Evghenie de acord cu Tov.Col.Butyka Fr.-

După cca.un an de zile de "anchetă" făcută asupra celor arestați, sub conducerea Tov.Lt.Col.Marin C-tin.și respectiv a Tov.Col.Butyka, am fost însărcinat cu continuarea acestei anchete. Pînă atunci, se ajunsese la o asemenea încurcătură în anchetă din cauza nedocumentării tehnice și a slabei calificări profesionale a anchetatorilor respectivi, încît nu se mai putea ști unde a-r putea fi adevărul în acest caz și astfel că nu mai știau cum să iasă într'un fel sau altul, la liman.-

În cele 6 luni cît a durat continuarea acestei anchete și verificările ce le-am făcut, a trebuit să mă ocup mai întîi de lămurirea încurcăturilor făcute într'un an de zile de alții și totodată la stabilirea adevărului material, fapt în urma căruia arestați

ii respectivi au trebuit să fie puși în libertate, după un an și jumătate de detenție preventivă.-

Pentru a se disculpa în fața conducerii Ministerului, cei vizati de arestările respective neîntemeiate, au mers pur și simplu în ciuda evidenței pînă acolo încît m-au găsit pe mine țap ispășitor în sensul că eu a-ș fi tăragănat ancheta timp de un an și jumătate, astfel că cei arestați a-r fi putut fi puși în libertate mai din timp.

Această manevră a fost de natură să abată atenția conducerii Ministerului dela vinovăția celor care au făcut arestările fără discernămint și pe de altă parte dela modul defectuos în care se desfășurase ancheta timp de un an de zile pînă ce am preluat-o eu. La aceea se putea numi pe bună dreptate tăragănare, căci nu se făcuse nimic un an de zile pentru lămurirea problemei.-

Cu privire la faptul că am rezolvat problema în 6 luni, pot afirma că acesta a fost un timp record pentru care trebuia să fie evidențiat și nu învinuit, deoarece niciuna dintre celelalte probleme de sabotaj, chiar mai simple, ce au existat în cadrul Direcției și de care s-au ocupat alți anchetatori, nu a durat mai puțin de un an de zile.- Aceasta, deoarece a existat practica de a se face expertize tehnice după arestări fapt ce necesita mult timp și nu înaintea acestora, în mod conspirat, cînd s-ar fi preîntîmpinat multe arestări neîntemeiate.-

Bineînțeles, că această manevră de disculpare făcută pe seama mea, a fost fără știrea mea căci altfel o spulberam imediat. Eu am aflat mult mai tîrziu într'o împrejurare, dela Tov. Ministru Adj. Negres care printre altele mi-a reproșat și acest lucru și căruia i-am raportat imediat adevărul. Trecuse însă timp de atunci, astfel că acest lucru a fost privit deacum ca ceva divers, cei în cauză obținînd ceea ce era mai important și anume, trecerea peste așa zisul hop de tensiune.-

Asemenea practici de a transforma meritele unui lucrător de Securitate în vinovății pentru a se disculpa adevărații vinovați sau de ași atribui gratuit merite punîndu-l în umbră pe cel care le avea realmente, practici determinate de interese personale, nu se oprește numai la exemplele susmenționate, ci este numai un fragment exemplificativ din sfera activității mele și a altor lucrători de Securitate care au fost victimele acestor practici.-

În ce mă privește, din exemplele redete mai sus, s-ar părea că obiectivitatea de care am dat dovadă și respectiv rezultatele obținute în muncă, s-ar fi soldat numai cu cazuri în care s-au prevenit arestări neîntemeiate, sau cele în care cei deja arestați, au fost puși în libertate.-

Dacă activitatea mea s-ar fi limitat numai la astfel de cazuri a-r apărea pe bună dreptate că mi-aș fi dedicat capacitatea profesională numai cazurilor de disculpare, nu și celor de inculpare. Nu am înțeles obiectivitatea în sens unilateral, ci bilateral.-

Ca idee generală, dacă mă exprim în procente, pot afirma că peste 50% dintre problemele mai importante ce le-a avut Dir. de Anchete și care s-au soldat cu procese publice, cei în cauză fiind condamnați la pedepsele meritate, au fost rezolvate de mine și în majoritatea lor le-am depistat fără a avea aproape deloc material informativ.

Din lipsă de spațiu, enunț numai cîteva exemple:

- Prin anchetarea numitului Nenitescu Stefan, arestat numai pe baza faptului că procurase un buletin de pouplatie fals pentru un fugar urmărit de organele noastre, am ajuns să stabilesc o activitate mult mai importantă necunoscută informativ de organele noastre și anume: susnumitul fusese recrutat de Intelligence Service încă din timpul cînd era secretarul lui Titulescu la Liga Națiunilor dela Geneva, iar după 23 august 1944 devenise unul dintre principalii rezidenți ai spionajului englez la noi în țară. Deasemeni, a fost depistată și rețeaua de agenți recrutați de el, toți fiind apoi judecați și condamnați la pedepsele meritate.-

- În aceleași condițiuni, am ajuns să depistez și reorganizarea clandestină a fostului P.N.T. care acționa subversiv împotriva regimului nostru. Astfel, prin anchetarea foștilor generali Panaitiu C-tin. și Drăgănescu Ghe., arestați în cadrul unui ordin general din motive de securitate a Statului, împreună cu toți foștii național-țărăniști ce au deținut funcții de răspundere în fostul P.N.T., am obținut firul ce l-am depănat apoi prin anchetarea altora, depistând două organizații contra-revoluționare din care făceau parte cca. 50 elemente.-

Aceste rezultate au putut constitui baza intentării unui proces acestora, fiind condamnați la pedepse destul de mari.-

- Într'un alt caz, pornind dela o împrejurare de atenție neglijată de alți anchetatori înaintea mea, am ajuns să descopăr locul unde se afla ascunsă călugărița catolică Ionela care era căutată cu multă asiduitate de organele noastre de mult timp, pentru pericolul ce-l prezenta prin așa zisele sale viziuni mistico-religioase, ce erau răspândite clandestin sub formă de fițiuci, în toate centrele de concentrare a credincioșilor catolici pe care îi instigau împotriva regimului nostru și printre altele îi îndemneau să sprijine bandele din munți pe care le prezenta ca fiind chipurile "armata albă a lui Christos".

În continuarea acestei anchete, am ajuns la descoperirea unor materiale de spionaj și respectiv la depistarea unei întregi rețele de spionaj în frunte cu preotul Gaty dela biserica Italiană din Buc. care constituia canalul de legătură cu Legația Italiană și cu episcopul clandestin Schubert Iosif care conducea rețeaua respectivă de spionaj, rețea necunoscută informativ de către organele noastre.-

Această anchetă făcută de mine și ajutat de anchetatorii pe atunci anume Tov. Staicu Tudor și Tov. Enoiu Ghe actualul șef al Dir. de anchete, a dus și la implicarea câtorva elemente ce se aflau în anchetă de mai mult timp la Serviciul condus pe atunci de Tov. Negrea Vasile și unde neexistând material suficient de demascare a activității lor, ancheta respectivă de acolo, nu progresa.-

În consecință, s-a trecut apoi la o anchetă de fuzionare a celor două grupuri de arestați, anchetă la care eu nu am mai fost antrenat primind "alte sarcini", după care a avut loc procesul publicat în presă, proces prin care s-a demonstrat totodată și justetea măsurii luate de desființarea Nunciaturii Papale din Buc., ca oficiu de spionaj a Vaticanului, la noi în țară.-

- În alt caz, am fost trimis la Galați să conduc ancheta asupra preotului Iovan și a călugărițelor dela Mănăstirea din Com. Tudor Vladimirescu, arestați pe baza unui material informativ din care rezulta unele predici publice ale preotului susmenționat, cu un conținut indirect instigator la adresa regimului nostru, prin cuvinte religioase.-

Deasemeni, măsura luată de arestarea tuturor călugărițelor dela acea mănăstire, era bazată pe faptul că stareța de acolo anume Veronica, prin așa zisele viziuni ale sale cu "fecioara" Maria, instiga împotriva regimului nostru și atrăsese foarte mulți credincioși care veneau acolo din țară, constituind procesiuni de mari proporții.-

Prin demascarea în anchetă pe baza acestor materiale, s-ar fi obținut numai condamnarea celor două elemente pentru instigare publică, fapt insuficient pentru discreditarea acestei mănăstiri în ochii miilor de credincioși ce o frecventau.-

În anchetă însă, am reușit să descopăr existența unei activități legionare dirijată de sora fostului comandant legionar Nicoară, ea însăși fostă șefă a cetățuilor legionare din Moldova, activând de această dată sub sutana de călugăriță.- Deasemeni, faptul că banii ce erau dați de credincioși luau calea ajutorului legionar și că mănăstirea constituia și loc de sprijin și găzduire a unor bandiți înarmați ce acționau împotriva regimului nostru, ca Lupeș Ioan, Ghiță Păis și Teodosiade Dumitru care erau urmăriți de ani de zile de către organele noastre și nu puteau fi prinși nefiind depistate locurile unde se ascundeau. Ultimii doi bandiți, i-am depistat și arestat împreună cu armamentul ce-l aveau asupra lor, în urma datelor ce le-am obținut în ancheta călugărițelor respective pe care de altfel le-am găsit curățind la cartofi în curtea Dir. Reg. de Securitate pentru că

tovarășii de acolo spuneau că nu au material pe baza căruia să le ancheteze.-

Primul bandit, anume Lupeș Ioan a fost arestat mai târziu în mod întâmplător, de către un milițian din gara Medgidia căruia i s-a părut suspect susnumitul, fără însă a ști cine este.-

Fiind astfel prins și acest bandit, s-a făcut o anchetă de fuzionare cu cea dela Galați, în continuarea căreia deasemeni ca și în cea cu spionajul catolic, nu am mai fost antrenat, primind "alte sarcini".-

Deși contribuția ulterioară în ambele probleme a fost minoră, contribuția adusă de mine ca și cea a colectivului ce m-a ajutat la Galați și care și-au riscat viața în acțiunile de prinderea celor doi bandiți înarmați, a fost trecută complet sub tăcere.-

Am rămas totuși satisfăcut în sinea mea că mi-am făcut datoria și că aceste manevre erau determinate de interese personale, interese de care am fost și rămân străin în tot decursul activității mele.-

M-am rezumat numai la aceste câteva exemple din activitatea mea pentru a putea demonstra concret afirmațiile făcute de mine atât în prezenta informare, cât și în cele dinaintea acestora.-

Prin activitatea mea am reușit să-mi aduc contribuția atât în loviturile date dușmanului de clasă, cât și în aceea de a preveni unele măsuri care nu serveau în fond nici pe departe interesele Partidului și ale regimului nostru.- În acest sens, am o satisfacție morală și prin aceea că am putut contribui la clarificarea unor situații privind unele persoane care în prezent dețin funcții importante în conducerea de Stat și un tovarăș chiar și în conducerea Partidului nostru, sau a altora care prin pregătirea și atașamentul lor, contribuie în continuare la construcția socialismului.-

În încheiere, țin să mă mai refer și la grija față de cadre, sau mai bine zis la lipsa acestei griji din partea unor tovarăși din M.A.I.

De exemplu, când mă aflu la Moscova unde urmam o facultate specială, am fost înștiințat printr'o scrisoare de către Prof. Făgărășanu că soția mea, mamă a 5 copii mici între 3 și 9 ani, de al cărui caz s-a ocupat, este bolnavă [redacted] și că în faza primă în care se afla, mai puteau fi unele șanse de slavare sau cel puțin de prelungire a vieții, însă în acel timp existau unele condiții de tratare numai în U.R.S.S., condiții care în prezent sînt și la noi.-

În consecință, am cerut printr'un raport sprijinul Ministerului numai pentru obținerea pașaportului ca să poată veni soția în U.R.S.S. pe cheltuiala mea.- Rezultatul a fost însă negativ și după aproape un an de zile soția a decedat, rămînînd cu 5 copii mici.-

La venirea mea în țară, am aflat că Tov.Col. Butyka împreună cu un Tov. dela Dir. Cadre, care trebuiau să soluționeze raportul meu, au conchis că nu este cazul de a da curs favorabil acestuia pe considerentul că nu a-r exista vre'un remediu pentru această boală.-

Deși rezulta din raport că un profesor de talia lui Făgărășanu opinia pentru acest lucru, tovarășii respectivi sau găsit mai "competenți" în această materie ca să dea altă soluție și anume a nepăsării față de un cadru, ca să nu mă exprim mai greu.- Nu-i vorba că nici aici în țară nu s-au interesat deloc de soarta soției mele, astfel că au avut o grije cît a-ș avea-o eu față de Papa Pius.-

La aceasta, s-a adăugat și faptul că nu am fost sprijinit cu nimic ani de zile în obținerea unei locuințe corespunzătoare, fiind nevoit să țin într'o singură cameră complet igrasioasă pe toți cei 5 copii mici împreună cu soacra care îi creștea, soția fiind în timpul muncii pînă a decedat. Consecința acestui fapt, este că în prezent 4 dintre cei 5 copii sînt reumatici din cauza acelei igrasii în care au crescut în frageda lor copilărie.-

Aceasta se petrecea în timp ce altor tovarăși cu situații incomparabil mai ușoare li se dădeau locuințe, ca de exemplu Tov. Marin C-tin. care are doi copii și avea 2 camere în blocul "Wilson", dar pentru că nu avea sufragerie, era chipurile mai îndreptățit să primească apartament cu 3 camere.-

51

Am obținut locuință abia după moartea soției, mai mult din milă față de situația tragică în care mă aflu și nu în urma faptului că aș fi meritat mai de mult acest lucru.-

În final, s-a adăugat la cele de mai sus și "sprijinul" după îndepărtarea mea din M.A.I. de a-mi găsi un serviciu.-

Am relatat cele de mai sus, pentru ca Partidul să cunoască felul cum a fost tratat în M.A.I. un cadru despre care trebuiau să aibă în vedere doar câteva date și anume:

- de profesie muncitor fotograf
- la vârsta de 17 ani am plecat voluntar pe frontul antifascist
- după reîntoarcerea în țară, la vârsta de 19 ani am devenit membru P.C.R.

- ambii părinți, membrii P.C.R. din anul 1947.
- fratele, de asemenea membru P.C.R. și ofițer de securitate
- de la vârsta de 19 ani până la 22 de ani am fost activist, respectiv în primii ani după 23 august, după care am fost trimis de Partid în Securitate unde am lucrat 15 ani având rezultate în muncă așa cum a reușit doar parțial din prezenta informare.

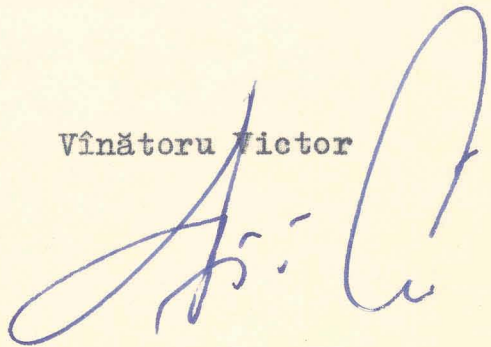
În cadrul celor de mai sus, din primii ani ai tinereții, mi-am expus de nenumărate ori chiar viața fără șovăire, de multe ori din proprie inițiativă și nu din ordin, în lupta pentru apărarea și consolidarea regimului nostru.-

Față de datele enunțate mai sus, consider că grija de care trebuia să mă bucur în M.A.I., a fost inexistentă.-

Deși în situația prezentă, față de trecutul meu și chiar pregătirea de cultură generală, sînt totuși într-o postură de a fi în subordinea unui nemembru de partid și chiar cu studii mult inferioare mie, el singur mirîndu-se neștiind ce "crime" aș fi făcut că am ajuns astfel, situație ce grevează asupra mea din punct de vedere moral, sînt totuși mai liniștit din punctul de vedere al tensiunii în care a trebuit să lucrez în M.A.I., dar făcîndu-mi totuși datoria mai mult decît alții, și dacă am expus cele de față, am făcut-o numai din dorința de a aduce la cunoștința Partidului o situație care trebuie radical schimbată, atît pentru îmbunătățirea activității în lupta împotriva dușmanilor regimului nostru, cît și pentru evitarea ca și alți lucrători de securitate să treacă prîn ce am trecut eu.-

10 mai 1967

Vînătoru Victor

R A P O R T
=====

Din însărcinarea Conducerii Ministerului Afacerilor Interne, am stat de vorbă cu ZILBER HERBERT zis BELLU, condamnat 25 ani m.s. în procesul trădătorului LUCRETIU PATRASCANU. Cu acest prilej, ZILBER HERBERT a făcut următoarele afirmații:

"Procesul trădătorului LUCRETIU PATRASCANU și al celorlalte elemente din acest lot, ar fi fost o înscenare. Toate declarațiile de recunoaștere ale coinculpților, ar fi fost date în urma măsurilor de constrângere și datorită unor promisiuni, iar martorii ar fi făcut declarații mincinoase".

Cu privire la cele declarate de el în anchetă și în instanța de judecată, afirmă că ar fi făcut astfel de declarații întrucât ele i-ar fi fost cerute "în interese superioare de partid", iar anchetatorii săi, i-ar fi precizat în mai multe rânduri, că el n-ar fi vinovat.

În atitudinea lui provocatoare a mers pînă acolo încît a afirmat că de cazul său organele de partid și de stat nu vor să se ocupe, deoarece ar ieși la iveală nevinovăția sa și a celorlalți condamnați din lot, inclusiv nevinovăția lui LUCRETIU PATRASCANU, ceea ce nu ar conveni - după cum afirmă el - Conducerii de Partid și de Stat.

În discuții, ZILBER HERBERT totuși a recunoscut nevinovăția lui PATRASCANU, însă numai în ceea ce privește pregătirile făcute de acesta de a trăda patria și de a fugi din țară, pentru care într-adevăr - spune ZILBER HERBERT - merita să fie condamnat la o pedeapsă privativă de libertate.

Cu privire la faptele sale de trădare de patrie ZILBER recunoaște că el și PATRASCANU au avut legături cu unii reprezentanți ai S.U.A. și Angliei din România, fără să aibă dezle-

gare oficială, însă că aceste legături n-ar fi avut un caracter informativ, și că prin aceasta ar fi vrut să aducă "servicii statului român".

ZILBER HERBERT aduce calomnii Conducerii de Partid și de Stat, afirmând că în celelalte țări socialiste inclusiv în U.R.S.S., au fost revizuite o serie de procese politice, în urma cărora au fost reabilitați mai mulți activiști de partid și de stat.

Afirmă că, numai în țara noastră au fost luate asemenea măsuri, cu toate că procesul celor din grupul PATRASCANU îl consideră similar cu al celor reabilitați în celelalte țări socialiste, considerându-se astfel ca fiind victimă a "politicii staliniste".

A mai afirmat, că el nu va înceta trimiterea de memorii și sesizări către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, cu privire la revizuirea cazului său, deoarece susține că în perioadele când este acuzat că a săvârșit principalele acte de trădare de patrie și complot, el nu s-ar fi aflat în țară, pretinzând că acest fapt l-ar putea dovedi.

Deși în cadrul discuțiilor, afirmațiile lui au fost combătute cu argumente bazate pe probele din dosar, cum sînt declarațiile lui de recunoaștere amănunțite și depozițiile martorilor, totuși el a mers pe aceeași linie provocatoare și calomniatoare, afirmând că în această situație nu are altceva de făcut decît să moară în închisoare, însă cu convingerea că totuși cîndva, va fi reabilitat.

Ca o dovadă elocventă a atitudinii lui provocatoare o constituie faptul că, intrucît urma să fie retrimis în penitenciarul Gherla pentru a-și ispăși în continuare condamnarea a solicitat să vorbească cu șeful închisorii.

Cu acest prilej i-a spus șefului închisorii că, i s-a cerut tot timpul să recunoască faptul că a fost agent al siguranței și el a negat, însă acum, recunoaște că a fost și îl roagă să transmită acest lucru șefilor săi ierarhici.

Considerăm că ZILBER HERBERT prin poziția lui provocatoare și calomniatoare este un element periculos care trebuie să fie izolat de restul deținuților din închisoare.